

VELIMIR HLEBNYIKOV

IRÁNI DAL

Egy iráni folyó mentén,
dagadó zöld árja mentén,
döngölt cölöpei mentén,
édes vize partján
két csudabogár kalézol,
megcélozzák a hal homlokát.
Galambocskám, ne menj tovább!

Mennek, magukban dödögnek.
Az emlékezés nem hazudhat.
Hallevest főznek, főzőgetnek.
„Ej, konzervdoboz ez, nem élet!”
Megy az égen a repülő,
felhők vakmerő barátja.
Hol lelem a terülj-asztalt,
a repülőgép feleségét?

Véletlenül elkéssett csak,
vagy a börtönbe vetették?
A mese igazságot rejtő,
egyszer valóra is válik,
de mire a sora eljő,
husom-csontom porrá mállik.

S ha zászlót lobogtat égnek,
viszi ujjongó tömeg —
a földbe-taposott ébred,
porkoponyám kesereg.
Vagy a jogot, ami rám vár,
behajítom a kályhába?
Hej, feketedj réti fűszár,
dermedj kővé folyó árja.

KÁROLYI AMY fordítása